

بررسی محتوی کلروفیل و برخی صفات زراعی هیبریدهای مختلف ذرت در شرایط تنفس کم آبی

مجید جیریابی^{۱*} ، نورعلی ساجدی^۲ ، محسن شیخی^۱

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، باشگاه پژوهشگران جوان، اراک، ایران

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، اراک، ایران

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۶/۲۶ تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۰/۱۵

چکیده

به منظور بررسی محتوی کلروفیل و برخی صفات زراعی هیبریدهای ذرت دانه‌ای در شرایط تنفس خشکی، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک به صورت کرت‌های خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در سال ۱۳۸۸ اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل: آبیاری در ۱۰۰٪، ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به عنوان عامل اصلی و هیبریدهای ذرت شامل: SC704، DC370، SC700، SC524، SC500 و SC524 به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شدند. نتایج نشان داد که تنفس خشکی، قطر ساقه، طول برگ بلال، عملکرد دانه و محتوی کلروفیل برگ را کاهش داد. بیشترین میزان کلروفیل مربوط به هیبرید SC524 بود. بیشترین عملکرد دانه از هیبریدهای زود رس و متوسط رس حاصل شد. اثر متقابل تیمارها نشان داد که حداقل عملکرد دانه به میزان ۸۶۲۴/۲۲ کیلوگرم در هکتار از هیبرید SC524 در شرایط مطلوب رطوبتی و حداقل آن به میزان ۴۰۷۲/۳۲ کیلوگرم در هکتار از هیبرید SC700 در شرایط تنفس شدید خشکی حاصل شد. به طور کلی نتایج نشان داد که در شرایط آبیاری مطلوب و تنفس خشکی، عملکرد هیبریدهای متوسط رس و زود رس بیشتر از هیبریدهای دیررس بود.

واژه‌های کلیدی: تنفس کم آبی، ذرت، محتوی کلروفیل، عملکرد دانه

* نگارنده مسئول: (majidupdate@Gmail.com)

این مقاله از طرح تحقیقاتی مصوب باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک با کد طرح ۸۸۰۶۵ استخراج شده است.

مقدمه

نظر که بر گسترش برگ و توسعه ساقه تأثیر گذاشته و میزان تجمع مواد در این اندام را به شدت تغییر می دهد، دارای اهمیت خاصی است (Classen & Shaw, 1970). گزارش های متعددی مبنی بر حساس بودن مرحله گلدهی و گرده افشاری در ذرت نسبت به کمبود آب داده شده است. کمبود آب در این مرحله باعث کاهش شدید عملکرد از طریق نمو غیرطبیعی کیسه جنبی، عقیمی دانه گرده و در نهایت کاهش تعداد دانه های بارور می شود (Denmead & Shaw, 1960). بنابراین بخش وسیعی از مطالعات به نژادی و به زراعی در دنیا به اصلاح و واکنش گیاهان به تنفس کمبود آب متمرکز شده است (Janaki, 2008). سپهری و همکاران (۱۳۸۰) گزارش نمودند، ذرت هیبرید سینگل کراس ۳۰۱ در شرایط تنفس کمبود رطوبت طی مراحل رویشی و زایشی، کاهش بیشتری در عملکرد ماده خشک نسبت به هیبرید ۱۰۸ از خود نشان داد.

Madakadze *et al* (1999) در بررسی خود نتیجه گرفتند اعداد کلروفیل متر تا ۸۰ روز پس از کاشت افزایش یافته و سپس کاهش می یابد. Major *et al* (2003) گزارش نمودند، کلروفیل متر یک وسیله دستی می باشد و اعداد حاصل از آن با مقدار کلروفیل برگ ارتباط دارد که آن رابطه میان انتقال نور در طول موج ۹۶۰ و ۶۴۰ نانومتر می باشد. Jiang & Huang (2001) گزارش نمود تجمع گونه های فعال اکسیژنی که در طی تنفس تولید می شوند به بسیاری از ترکیبات سلولی نظری چربی ها، پروتئین ها، کربوهیدرات ها و اسید های نوکلئیک صدمه می زند. محققین گزارش نمودند در طی تنفس خشکی به علت پراکسید اسیون چربی ها به غشای سلولی آسیب وارد می شود (Liang *et al.*, 2003). بنابراین به منظور بررسی

خشکی به عنوان عامل محدود کننده غیر زنده، اثر بسیار نامطلوبی بر رشد و تولید گیاهان زراعی می گذارد (Cheong *et al.*, 2003). تنفس خشکی از طریق بسته شدن روزنه ها و نرسیدن دی اکسید کربن به کلروفیل است بر فتوسنتری اثر می گذارد (Hopkins & Huner, 2004)، از طرفی تنفس خشکی عملکرد گیاهان را از طریق کاهش دریافت تشعشعات فعال فتوسنتری توسط کانوی، کاهش کارایی مصرف نور و کاهش شاخص برداشت کاهش می دهد (Hugh & Richard, 2003). دوره های بحرانی تنفس در ذرت شامل مراحل استقرار گیاهچه، دوره رشد سریع، مرحله ی گرده افشاری و پر شدن دانه می باشد و به دلیل این که هر مرحله فرایندهای فیزیولوژیکی متفاوتی را در بر می گیرد، بنابراین اثر تنفس روی عملکرد می تواند متفاوت باشد (Nielsen, 2002). کمبود آب در مرحله رویشی نه تنها بر روی برگ و ساقه بلکه بر روی مراحل نموی مهم مانند: ظهور گل تاجی، ابریشم دهی بلال، شروع و پایان رشد خطی در پر شدن دانه، احیاء نیترات و ساخت پروتئین مؤثر است (Nesmith & Ritchie, 1992). به عقیده برخی محققین تنفس آب قبل از ابریشم دهی بلال عملکرد دانه را ۲۲/۱۱۵/۱ درصد کاهش می دهد، تفاوت موجود در میزان کاهش عملکرد طی آزمایشات مختلف می تواند به علت تفاوت هیبرید های و همچنین اختلاف در شدت و زمان دقیق کمبود آب اعمال شده باشد (Osborne *et al.*, 2002). برخی از محققین بر اهمیت تأمین آب کافی در مرحله رشد رویشی ذرت تأکید کرده اند، به اعتقاد آنها نقش آب در مرحله رشد رویشی و قبل از گردافشانی گرچه تأثیر کمتری بر عملکرد نهایی نسبت به کمبود آب در مرحله گلدهی و پر شدن دانه ها دارد ولی از این

برداری شد و جهت انجام آزمون خاک نمونه ها به آزمایشگاه منتقل گردید. بر اساس توصیه کودی، کل کود پتاس، فسفات و ۱/۳ کود نیتروژن از منبع اوره در زمان کاشت و باقی مانده کود نیتروژن طی دو مرحله در زمان ۶ تا ۸ برگی و یک هفته قبل از ظهر گل تاجی اعمال شد. کشت بذور در تاریخ شش خرداد ماه به صورت دستی انجام شد. هر کرت آزمایشی شامل ۴ ردیف کشت به طول ۸ متر و فاصله ۶۰ سانتیمتر و فاصله بوته ها روی ردیف ۲۰ سانتیمتر در نظر گرفته شد. عملیات تنک کردن بوته ها بعد از مرحله چهار برگی انجام پذیرفت. مقدار کلروفیل در زمان ظهر گل آذین نر (پانیکول) توسط دستگاه کلروفیل متر دستی (SPAD-502, Minolta, Japan) اندازه گیری شد. برای این منظور از بوته های واقع در دو ردیف میانی هر کرت ۶ برگ بلال انتخاب و از سه نقطه نزدیک به مرکز پهنه کبرگ (نیمه بالایی، پایینی و وسط) در طرفین رگبرگ اصلی قرائت انجام شد و در مجموع میانگین ۱۸ نمونه محاسبه گردید. برداشت نهایی به هنگام رسیدگی فیزیولوژیکی دانه ها که با تشکیل لایه سیاه در قاعده هر دانه مشخص می گردد، صورت گرفت. در برداشت نهایی ۲۰ بوته از خطوط میانی هر کرت از سطح خاک برداشت شد و عملکرد دانه با رطوبت ۱۵/۵ درصد تعیین شد. برای تجزیه واریانس داده ها از نرم افزار های آماری SAS و برای مقایسه میانگین تیمار ها از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد استفاده شد.

تأثیر تنفس خشکی بر خصوصیات فیزیولوژیکی و عملکرد هیبرید های مختلف ذرت این تحقیق انجام شد.

مواد و روش ها

به منظور بررسی برخی خصوصیات فیزیولوژیکی هیبرید های ذرت دانه ای در شرایط تنفس خشکی آزمایشی در سال زراعی ۱۳۸۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک به صورت طرح کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. عوامل مورد مطالعه شامل تنفس خشکی به عنوان عامل اصلی و هیبریدهای سینگل کراس ۷۰۴، ۷۰۰، ۵۲۴، ۵۰۰ و دابل کراس ۳۷۰ ذرت به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. تنفس خشکی در سه سطح، ۱۰۰٪ (شاهد) و ۷۵٪ و ۵۰٪ نیاز آبی برای تنفس خشکی در نظر گرفته شد که پس از استقرار کامل بوته ها تیمار های آبیاری شروع و تا پایان رشد ادامه یافت. آبیاری در تیمار بدون تنفس، معادل نیاز آبی گیاه انجام شد. نیاز آبی گیاه با استفاده از اطلاعات تشتک تبخیر کلاس A محاسبه و تبخیر روزانه از تشتک اندازه گیری و بر اساس ضریب تشتک و ضریب گیاهی میزان آب مورد نیاز در هر مرحله از آبیاری تعیین گردید. عملیات تهیه زمین شامل شخم، دیسک، تسطیح زمین و ایجاد فارو در مراحل قبل از کاشت اجرا شد. هیبرید های مورد نظر از شرکت خدمات حمایتی کشاورزی شهرستان اراک تهیه شد. قبل از کاشت از خاک مزرعه نمونه

جدول ۱- نتایج تجزیه فیزیکی و شیمیایی خاک

همایت الکتریکی (ds/m)	pH	کربن آلی (درصد)	نیتروژن (درصد)	فسفر (ppm)	پتاسیم (ppm)	روی (ppm)	آهن (ppm)	منگنز (ppm)	مس (ppm)	شن (درصد)	سیلت (درصد)	رس (درصد)	سال ۱۳۸۸	عمق (سانتی متر) ۰-۳۰
۱/۲	۷/۵	۰/۸۲	۰/۰۸	۵	۱۵۰	۰/۸	۴/۶	۱۰/۶	۱/۱۴	۲۹	۳۵	۳۶		

به گیاه شاهد بیشتر بود که با نتایج این تحقیق مغایرت دارد. آنها گزارش نمودند که در ذرت مقدار کلروفیل a از ۱/۱۸ میلی گرم در گرم ماده خشک در شرایط آبیاری مطلوب به ۰/۲۵ میلی گرم در گرم ماده خشک در تنفس خشکی افزایش یافت. مقایسه میانگین هیبریدهای مورد آزمایش نشان داد هیبرید ۳۷۰ با ۱۳/۵۱ کمترین میزان کلروفیل و هیبرید ۵۲۴ با ۱۴/۴۵ بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد. عدد کلروفیل متر در هیبرید سینگل کراس، ۵۲۴ به میزان ۶/۵ درصد بیشتر از هیبرید دابل کراس ۳۷۰ بود (جدول ۳). اثر متقابل تنفس خشکی و هیبرید برای این صفت دارای اختلاف معنی دار نبود (جدول ۳).

نتایج و بحث عدد کلروفیل متر

نتایج تجزیه واریانس نشان داد، اثر تنفس خشکی و هیبریدهای مختلف بر اعداد کلروفیل متر معنی دار نبود (جدول ۲). با این وجود با اعمال شدت تنفس خشکی، عدد کلروفیل متر کاهش یافت.

Yao *et al* (2009) اکسیداتیو ناشی از خشکی به شدت بر غشاها کلروفیل ها و کارتوئیدها تأثیر می گذارد و از مراحل فتوسنتر و تنفس و در نتیجه از رشد گیاه جلوگیری می نماید. Bredemeie (2005) اظهار داشت، اعداد کلروفیل متر در تنفس خشکی نسبت

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده

منبع تغییرات	درجه آزادی	طول پانیکول	عدد کلروفیل متر	تعداد برگ	قطر ساقه	طول ساقه	طول برگ پرچم	عملکرد
تکرار	۲	۲۳/۱۹ ns	۲/۸۹ ns	۰/۵۲ ns	۰/۱۸ ns	۴۷/۸۸ ns	۰/۴۰ ns	۱۲۵۱۷/۹۶ ns
آبیاری	۲	۳۱/۰۷ ns	۱/۱۴ ns	۳/۰۵*	۰/۴۳*	۴۴۳/۴۲ ns	۳۵/۶۶**	۷۸۶۵۸۵/۳۱ **
خطا	۴	۱۷/۴۳	۴/۲۷	۰/۳۶	۰/۰۲	۸۹/۸۱	۱/۰۹	۱۱۲۸۱/۶۴
هیبرید	۴	۷۴/۷۶**	۱/۷۵ ns	۲/۰۰**	۰/۳۲**	۲۳۰/۳۷**	۶۰/۹۲**	۶۷۵۲۸۱۹/۱۲**
آبیاری × هیبرید	۸	۳۹/۷۴*	۶/۸۲ ns	۰/۸۲*	۰/۰۵**	۱۲۷/۹۳*	۲۹/۵۴*	۲۵۲۸۷۷۷/۹۲**
خطا	۲۴	۱۳/۱۹	۴/۹۸	۰/۳۲	۰/۰۱	۴۸/۲۹	۱۱/۸۸	۷۲۷۵۳/۴۶
ضریب تغییرات (درصد)	-	۹/۷۲	۱۶/۱۳	۵/۳۳	۶/۵۷	۵/۵۸	۱۲/۹۲	۴/۱۱

*، ** و ns به ترتیب معنی دارد سطح احتمال ۰/۱ و ۰/۵ و غیرمعنی دار می باشند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات ساده و متقابل ابیاری و رقم بر صفات مورد آزمون

عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	طول برگ بلل (سانتی متر)	طول ساقه (سانتی متر)	قطر ساقه (سانتی متر)	تعداد برگ فعال در بوته	عدد کلروفیل متر	طول پانیکول (سانتی متر)	تیمارها
آبیاری							
۶۷۵۸/۲۳ a	۲۷/۴۷b	۱۲۹/۳a	۲/۱۷a	۱۰/۷۷ab	۱۴/۱۵ a	۳۶/۶۹a	100
۶۶۰۲/۱۴ b	۲۷/۶۵a	۱۲۵/۵ab	۱/۸۶ b	۱۱/۱۶a	۱۳/۶۰ a	۳۹/۰۲a	75
۶۳۰۷/۴۲ c	۲۴/۸۹c	۱۱۸/۶b	۱/۹ b	۱۰/۲۶b	۱۳/۸۰ a	۳۶/۳۹a	50
هیبرید							
۶۲۳۳/۲۱ c	۲۹/۸۹a	۱۲۶a	۲/۱۳a	۱۰/۶۱b	۱۴/۱۹ a	۴۰/۳۲a	V1
۷۷۴۷/۲۳a	۲۶/۹۱b	۱۲۵/۹a	۲/۱۳a	۱۱/۲۶a	۱۳/۵۲ a	۴۰/۵۳a	V2
۶۶۴۲/۱۱ b	۲۷/۰ ۱ab	۱۲۷/۷a	۲/۰ ۳ab	۱۰/۰ ۸ab	۱۴/۴۵ a	۳۶/۴۲b	V3
۶۷۸۹/۲۱ b	۲۶/۹۳b	۱۱۵/۶b	۱/۶۷ C	۱۰c	۱۳/۵۷ a	۳۴/۴۹b	V4
۵۳۶۶/۲۱ d	۲۲/۶۱c	۱۲۷/۴a	۱/۹۳b	۱۰/۰ ۸ab	۱۳/۵۱ a	۳۵/۰ ۷b	V5
آبیاری × هیبرید							
۶۸۲۳/۲۸ c	۳۰/۶۳abc	۱۳۰/۷a-c	۲/۲۶ab	۱۱/۱۳a-c	۱۴/۴۱ab	۴۰/۱۳ab	I100V1
۶۷۱۱/۳۱ c	۳۰/۷۷abc	۱۳۵/۸a	۲/۴۶a	۱۰/۰ ۷a-d	۱۳/۲۴ab	۴۰/۸۳ab	I100V2
۸۶۲۴/۲۲ a	۲۳/۷۳de	۱۳۳/۹ab	۲/۲۹ab	۱۱/۱ a-d	۱۶/۶۳a	۳۵/۳۴bcd	I100V3
۷۹۲۲/۲۹ b	۲۹/۵۴abcd	۱۱۴/۱d	۱/۷۲f	۹/۵۰f	۱۳/۰ ۸ab	۳۱/۵۲d	I100V4
۶۷۵۰/۱۵ c	۲۲/۷۰e	۱۳۲/۱a-c	۲/۱۵bc	۱۱/۱۳a-c	۱۳/۲۸ab	۳۵/۶bcd	I100V5
۶۶۲۸/۱۱ c	۳۲/۲۷a	۱۲۸/۴a-c	۲/۰ ۵b-e	۱۰/۰ ۷c-f	۱۳/۲۸ab	۴۵/۸۰a	I75V1
۵۳۱۵/۱۱ e	۲۵/۳۰cde	۱۳۳/۲ a-d	۲/۱۰b-d	۱۱/۰ ۳a	۱۵/۱۶ab	۴۱/۳۲ab	I75V2
۶۶۹۶/۴۱ c	۳۲/۰ ۷ab	۱۲۸/۹a-c	۱/۹۵c-f	۱۱/۵ab	۱۲/۰ ۱b	۳۸/۹۳abc	I75V3
۷۵۷۹/۲۶ b	۲۵/۸۷bcde	۱۱۱/۶d	۱/۵g	۱۰/۰ ۵b-f	۱۴/۵۷ab	۳۱/۹۳cd	I75V4
۶۶۱۴/۳۴ c	۲۱/۷۳e	۱۳۵/۶a	۱/۹ ۰d-f	۱۱/۵ab	۱۳/۰ ۰ab	۳۷/۲۰bcd	I75V5
۵۶۳۵/۲۴ de	۲۵/۷۷bcde	۱۱۸/۸cd	۲/۰ ۸b-e	۱۰/۰ ۴b-f	۱۴/۸۹ ab	۳۵/۰ ۳bcd	I50V1
۴۰۷۲/۳۲ f	۲۴/۶۷cde	۱۱۸/۷cd	۱/۸۵ef	۱۰/۰ ۷c-e	۱۲/۱۷ b	۳۹/۵۳ab	I50V2
۵۹۶۶/۳۳ d	۲۵/۲۳cde	۱۲۰/۲cd	۱/۸۶d-f	۱۰/۰ ۳f-c	۱۴/۷۲ ab	۳۵bcd	I50V3
۶۴۴۷/۱۲ c	۲۵/۴ cde	۱۲۰/۹b-d	۱/۸۰f	۱۰d-f	۱۳/۰ ۶ab	۴۰ab	I50V4
۶۵۶۱/۱۲ c	۲۳/۴de	۱۱۴/۴d	۱/۷۵f	۹/۷۶ef	۱۴/۱۵ ab	۳۲/۴۰cd	I50V5

در هر ستون میانگین هایی که حداقل دارای یک حروف مشترک هستند بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری ندارند.

V1:704 V2: 700 V3: 524 V4:500 V5: 370 I1: ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه I2: ۷۵ درصد نیاز آبی گیاه I3: ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه

صفات زراعی

بیشترین ارتفاع را به خود اختصاص داد (جدول ۳). مقایسه میانگین اثر متقابل تنش خشکی و هیبریدها نشان داد که بیشترین طول ساقه به میزان $135/8$ سانتی متر از هیبرید 700 در شرایط مطلوب رطوبتی و کمترین آن به میزان $111/6$ و $114/4$ سانتی متر به ترتیب از هیبرید 500 در شرایط تنش متوسط و هیبرید 370 در شرایط تنش شدید حاصل شد (جدول ۳). کاهش ارتفاع

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین هیبریدهای مختلف در طول ساقه در سطح احتمال 1% و اثر تنش خشکی و اثر متقابل تنش خشکی و هیبریدها بر طول ساقه در سطح احتمال 5% معنی دار بود (جدول ۲). نتایج نشان داد که با افزایش شدت تنش خشکی طول ساقه کاهش یافت. مقایسه میانگین هیبریدهای مورد آزمایش نشان داد که هیبرید 524 با میانگین $127/7$ سانتی متر

های ما در مقایسه میانگین اثر متقابل تنش و هیبرید بر طول پانیکول حاکی از آن بود که هیبرید ۷۰۴ در شرایط تنش متوسط بیشترین طول پانیکول را داشت در حالی که همین هیبرید در شرایط تنش شدید بیش از ۲۳٪ افت در طول پانیکول را نشان داد (جدول ۳). بررسی نتایج تجزیه واریانس طول برگ بلال نشان داد که اثر سطوح مختلف تنش خشکی و هیبریدهای مورد آزمایش در سطح احتمال ۱٪ و اثر متقابل تنش خشکی و هیبرید نیز در سطح احتمال ۵٪ معنی دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین ها نشان داد، بیشترین طول برگ بلال در شرایط تنش متوسط به میزان ۲۷/۶۵ سانتی متر و کمترین طول برگ بلال در شرایط تنش رطوبتی شدید با متوسط ۲۴/۸۹ سانتی متر بدست آمد. با اعمال تنش شدید خشکی طول برگ بلال به میزان ۹/۴ درصد نسبت به آبیاری مطلوب کاهش یافت. Sajedi *et al* (2010) گزارش نمودند که تنش خشکی می تواند به شدت بر رشد ریشه و اندام هوایی تأثیر گذارد که نتیجه آن کاهش سطح برگ گیاه می باشد. اثر متقابل تیمار ها نشان داد که حداقل طول برگ بلال به میزان ۳۳/۲۷ سانتی متر از هیبرید ۷۰۴ در شرایط ۵۲٪ نیاز آبی گیاه به دست آمد که با هیبرید ۷۵ در همین سطح تنش در یک گروه آماری قرار گرفت و حداقل آن به میزان ۲۱/۷۳ سانتی متر از هیبرید ۳۷۰ در شرایط تنش متوسط بدست آمد (جدول ۳). از آنجایی که هر مخزن از نزدیکترین منبع خود مواد فتوسنتری را دریافت می کند و برگ بلال به علت ارتباط مکانی نزدیک که نسبت به بلال دارد، لذا نقش مؤثری در تولید مواد فتوسنتری و انتقال آنها به بلال دارد. اما از آنجایی که هیبرید ۷۰۴ بیشترین طول برگ بلال را داشته ولی به نظر می رسد که به علت محدودیت شرایط اقلیمی نتوانسته مواد فتوسنتری زیادی تولید و با

تحت تنش کمبود آب در مرحله رویشی احتمالاً" به دلیل کاهش سطح برگ، تقلیل فتوسنتر، ساخت و انتقال مواد فتوسنتری می باشد در حالی که در مرحله زایشی بعد از آن که گیاه به حداقل ارتفاع خود رسید، کمتر تحت تأثیر تنش خشکی قرار گرفته بود. بسیاری از محققین معتقدند که طویل شدن برگ و ساقه، حساس ترین فراینده گیاه در تنش کمبود آب در طول دوره رویشی است. نتایج این تحقیق با نتایج جزایری شوشتاری و همکاران (۱۳۷۸) و ولدآبادی و همکاران (۱۳۷۶) مطابقت دارد. بررسی نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر سطوح مختلف تنش خشکی بر قطر ساقه در سطح احتمال ۵٪ و بین هیبریدهای مورد آزمایش و نیز اثر متقابل تنش خشکی و هیبرید در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی دار وجود داشت (جدول ۲). مقایسه میانگین ها نشان داد، بیشترین قطر ساقه در شرایط مطلوب رطوبتی با متوسط ۲/۴۶ سانتی متر از هیبرید ۷۰۰ و کمترین قطر ساقه در شرایط آبیاری معادل ۷۷۵٪ نیاز رطوبتی با متوسط ۱/۵ سانتی متر از هیبرید ۳۷۰ به دست آمد (جدول ۳). Classen & Shaw (1970) گزارش نمود که به علت کاهش تشکیل دانه در تنش خشکی، مواد فتوسنتری کمتری به دانه منتقل می شود و در نتیجه ساقه در شرایط تنش شدید نسبت به تنش متوسط قطورتر باقی می ماند. ولی احتمالاً کاهش قطر ساقه در شرایط تنش به علت کاهش در فتوسنتر و افزایش تنفس می باشد. بررسی نتایج تجزیه واریانس طول پانیکول نشان داد که بین هیبریدهای مختلف در سطح احتمال ۱٪ و اثر متقابل تنش خشکی و هیبریدها از نظر آماری در سطح احتمال ۵٪ اختلاف معنی دار وجود داشت (جدول ۲). بیشترین طول پانیکول به میزان ۴۰/۵۳ سانتی متر از هیبرید ۷۰۰ و کمترین آن به میزان ۳۴/۴۹ سانتی متر از هیبرید ۵۰۰ حاصل شد. یافته

مرحله رویشی و هم مرحله زایشی را تحت تأثیر قرار داده است. احتمالاً در مرحله رویشی تنفس خشکی از طریق کاهش سطح برگ، کاهش شاخص سطح برگ و میزان فتوسنتز در واحد سطح برگ در نتیجه کاهش تعداد دانه در بالا عملکرد را کاهش داده است. اما کاهش عملکرد در مرحله زایشی به واسطه کاهش دوره پر شدن دانه‌ها، کوچک شدن دانه‌ها و کاهش وزن دانه‌ها می‌باشد. کاهش عملکرد در تیمار تنفس شدید (آبیاری معادل ۵۰٪ نیاز آبی گیاه) را می‌توان به علت کاهش تعداد دانه و وزن هزار دانه دانست. دلیل کاهش دانه ممکن است به علت کاهش تعداد سلول‌های آندوسپرمی تولید شده در مرحله پر شدن دانه باشد. بیشترین اثر تنفس رطوبتی روی وزن دانه در مدت پر شدن دانه می‌باشد و تنفس هایی که بعد از کاکل دهی به وقوع می‌پیونددن باعث کوچک شدن دانه‌ها می‌شود. همچنین دلیل این امر را می‌توان به عدم نمو دانه پس از گرده افشاری و باروری دانست. از طرفی در هنگام تنفس خشکی در مرحله پر شدن دانه‌ها، انتقال مجدد مواد فتوسنتزی می‌تواند نقش مؤثری را ایفا نماید. با توجه به نتایج بدست آمده به نظر می‌رسد دلیل عملکرد کمتر در هیبریدهای دیررس در چنین شرایطی به دلیل انتقال مجدد کمتر به دلیل نامساعد بودن شرایط اقلیمی از ساقه به دانه‌ها باشد. نتایج این تحقیق در خصوص کاهش عملکرد دانه با اعمال تنفس خشکی با نتایج (Abulshem *et al.*, 2011) و (Farsiani *et al.*, 2011) ۱۹۹۸ مطابقت دارد. Classen & Shaw (1970) گزارش نمودند که رژیم رطوبتی مناسب در دوره قبل از ظهرور کاکل، نه تنها برای ساختارهای رویشی، بلکه ظرفیت تولید ماده خشک گیاه را تعیین می‌کند و برای نمو اندام‌های زایشی گیاه نیز حائز اهمیت می‌باشد.

شرایط برای انتقال آنها به دانه میسر نشده است لذا عملکرد آن از برخی هیبریدهای پایین تر بود.

نتایج تجزیه واریانس برای تعداد برگ فعال در بوته نشان داد که از نظر آماری بین هیبریدهای مورد آزمایش در سطح احتمال ۱٪ و بین سطوح مختلف تنفس خشکی و اثر متقابل تنفس خشکی و هیبرید در سطح احتمال ۵٪ اختلاف معنی دار وجود داشت (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که تنفس شدید خشکی تعداد برگ فعال در گیاه را نسبت به آبیاری مطلوب و تنفس متوسط به ترتیب به میزان ۴ و ۸ درصد کاهش داد. نتایج این تحقیق با نتایج ماهرخ و همکاران (۱۳۹۰) مطابقت دارد. آنها گزارش نمودند که در شرایط تنفس خشکی تعداد برگ در هیبرید ۲۶۰ کاهش یافت. مقایسه میانگین اثر متقابل تیمارهای نشان داد که در شرایط مطلوب و تنفس شدید بیشترین تعداد برگ فعال در بوته از هیبرید ۵۲۴ حاصل شد (جدول ۳).

عملکرد دانه

در بررسی نتایج تجزیه واریانس عملکرد دانه مشخص شد بین سطوح مختلف تنفس خشکی، هیبریدهای اثر متقابل تنفس خشکی و هیبریدهای از نظر آماری در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی دار وجود داشت (جدول ۲). حداقل عملکرد دانه از هیبرید ۵۲۴ به میزان ۸۶۴/۲۲ کیلوگرم در هکتار در شرایط مطلوب رطوبتی و حداقل آن از هیبرید ۷۰۰ به میزان ۴۰۷۲/۳۲ کیلوگرم در هکتار در شرایط تنفس شدید بدست آمد. اعمال تنفس شدید باعث کاهش ۳۹ درصدی عملکرد در هیبرید ۷۰۰ شد. در شرایط مطلوب، تنفس متوسط و شدید بیشترین عملکرد مربوط به هیبریدهای متوسط رس و کمترین عملکرد مربوط به هیبریدهای دیررس بود (جدول ۳). به نظر می‌رسد تنفس اعمال شده هم

سپهری، ع.، س. مدرس ثانوی، ب. قره یاضی و
ی. ویمینی. ۱۳۸۰. تأثیر تنفس آب و مقادیر
مختلف نیتروژن بر مراحل رشد و نمو عملکرد و اجزای
عملکرد ذرت. مجله علوم زراعی ایران. جلد ۴،
شماره ۳. ۱۳۸۱، ص ۱۸۴ تا ۲۰۰.

ماهرخ، ع.، ف. عزیزی، ا. صادقی، و ا. کریمی.
۱۳۹۰. اثر کاربرد استرپتومایسین بر عملکرد دانه و
اجزای آن در ذرت سینگل کراس ۲۶۰ در شرایط
تنفس خشکی. مجله به زراعی نهال و بذر. جلد ۲،
شماره ۲.

ولدآبادی، س.، د. مظاہری، ق. نورمحمدی،
س. هاشمی دزفولی. ۱۳۷۶. بررسی اثر تنفس
خشکی بر خواص کمی و کیفی و شاخصهای
رشد ذرت، سورگوم و ارزن. مجله علوم زراعی ایران.
جلد ۲، شماره ۱، ۱۳۷۹، ص ۳۹ تا ۴۷.

Abulhshem, M. N., A. majundar, and M. M. Hossain. 1998. Drought stress on seed yield attributes, growth, cell membrane stability and gas exchange of synthesized *Brassica napus*. Crop Sci. 180: 129-136.

Bredemeier, C. 2005. Laser-induced chlorophyll fluorescence sensing as a tool for site-specific nitrogen fertilization evaluation under controlled environmental and field conditions in wheat and maize. Shaker Verlag. Aachen, Germany.

Cheong, Y. H., K. N. Kim, G. K. Pandey, R. Gupta, J. J. Grant, and S. Luan. 2003. CLB1, a calcium sensor that differentially regulates salt, drought, and cold responses in *Arabidopsis*. The Plant Cell. 15: 1833-1845.

Classen, M. M. and R. H. Shaw. 1970. Water deficit effects on corn. I. Vegetative component. Agron Journal. 84: 430-438.

Larson & Clegg (1999) گزارش نمودند که که هیبرید های زودرس نسبت به هیبرید های دیررس ذرت در شرایط تنفس خشکی تحمل بیشتری داشتند که این امر می تواند موجب بهبود عملکرد شود. همچنین جعفری و همکاران (۱۳۸۶) در بررسی ۲۰ هیبرید زودرس متوسط رس و دیررس ذرت گزارش نمودند که بیشترین عملکرد را در شرایط آبیاری مطلوب و تنفس به ترتیب هیبرید های BC_{۵۰۴} و BC_{۶۵۲} داشتند و هیبرید BC_{۶۷۸} کمترین عملکرد را در شرایط نرمال و تنفس نشان داد. به طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که هم در شرایط مطلوب و هم در شرایط تنفس هیبرید های متوسط رس و زودرس عملکرد بهتری نسبت به هیبرید های دیررس در شرایط آب و هوایی ارک نشان دادند. به نظر می رسد به دلیل وقوع سرمای زود رس پاییزه در شرایط اقلیمی مشابه محل آزمایش، هیبریدهای دیررس قادر به بروز حداکثر پتانسیل تولیدی خود نمی باشند. لذا با توجه به شرایط اقلیمی منطقه به نظر می رسد که با کشت هیبریدهای متوسط رس می توان به نتیجه قابل قبول دست یافت.

منابع

جزایری شوشتري، آ.، ا. نادری، م. علوی، م. گوهري. ۱۳۸۷. اثر تنفس کمبود آب در برخی مراحل رشد بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت هیبرید ۷۰۴ در تراکم های مختلف بوته. مجله یافته های نوین سال سوم، شماره ۱. ص ۱۳ تا ۲۵.

جعفری، ع.، ر. چوگان، ف. پاک نژاد و ع. پورمیدانی. ۱۳۸۶. مطالعه شاخص های انتخاب برای تحمل به خشکی در تعدادی از هیبرید های ذرت دانه ای. مجله علوم زراعی ایران. جلد ۹، شماره ۳.

- Madakadze, I. C., K. A. Stewart, R. M .Madakadze, P. R. Peterson, B. E. Coulman, and D. L. Smith.** 1999. Field evaluation of the chlorophyll meter to predict yield and nitrogen concentration of switch grass. *J. Plant Nutrition.* 11(6): 1001-1010.
- Major, D. J., R. Baumeister, A. Toure, and S. Zhao.** 2003. Digital imaging and spectral techniques (Application to precision agriculture and crop physiology) ASA-CSSA-SSSA. Special Publication, Madison. USA.
- Nesmith, D. S. and J. T. Ritchie.** 1992b. Maize response to a severe soil water-deficit during grain filling. *Field Crops Res.* 29: 23-35.
- Nielsen, R. L.** 2002. Drought and heat stress effects on corn pollination Purdue, coop. E. t. ser. Internet. [Www. Agry. Purdue. Edu/e/t/corn/pubs/corn 07.htm](http://www.agry.psu.edu/e/t/corn/pubs/corn_07.htm)
- Osborne, S. L., D. D. Schepers, J. S. Frencis, and M. R. Schlemmer.** 2002. Use of spectral radiance to estimate in-season biomass and grain yield in nitrogen and water stress on corn. *Crop Sci.* 42:165-171.
- Sajedi, N. A., M. R. Ardakani, F. Rejali, F. Mohabbati, and M. Miransari.** 2010. Yield and yield components of hybridcorn (*Zea mays* L.) as affected by mycorrhizal symbiosis and zinc sulfate under drought stress. *Physiol Mol Biol Plant.* 16: 343-351.
- Yao, X., J. Chu, and G. Wang.** 2009. Effects of drought stress and selenium Supply on growth and physiological characteristics of wheat seedlings. *Acta Physiol Plant.* 31: 1031–1036.
- Denmead, O. T. and R. H. Shaw.** 1960. The effects of soil moisture stress at different stages of growth on the development and yield of corn. *Agron Journal.* 52: 272-274.
- Farsiani, A., M. E. Ghobadi, and S. Jalali-Honarmand.** 2011. The effect of water deficit and sowing date on yield components and seed sugar contents of sweet corn (*Zea mays* L.) *African Journal of Agricultural Research.* 6(26): 5769-5774.
- Hopkins, W. G. and N. P. Huner.** 2004. Introduction to plant physiology (3 rd ed). John Wiely & Sons. Inc. New york. 560 p.
- Hugh, J. and F. Richard.** 2003. Effect of drought stress on leaf and whole canopy radiation use efficiency and yield of maize. *Journal Agronomy.* 95:688-696.
- Janaki Krishna, P. S.** 2008. Improved drought stress tolerance in maize. Osmania University Campus, Hyderabad, India.
- Jiang, Y. and N. Huang.** 2001. Drought and Heat stress injury to cool season turfgrasses in relation to antioxidant metabolism and lipid peroxidation. *Crop Science.* 41: 436-442.
- Larson, E.J. and M. O. Clegg.** 1999. Using corn maturity to maintain grain yield in the presence of late season drought. *Journal of Production Agriculture.* 12 (3): 400-405.
- Liang, Y., Q. Chen, O. Liu, W. Zhang, and R. Ding.** 2003. Exogenous silicon (Si) increases antioxidant enzyme activity and reduces lipid peroxidation in roots of salt-stressed barley (*Hordeum vulgare*) *Plant Physiology.* 126: 1196-1204.